

Μαρία Κοτοπούλη: Μάκης Τσίτας, Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΚΑΝΕΙ ΦΑΣΑΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ – Δέκα μονόπρακτα, Κάπα Εκδοτική

Μαρία Κοτοπούλη - 4 Ιουνίου 2022

Στην πλούσια εργογραφία του Μάκη Τσίτα έρχεται να προστεθεί ένα ακόμα βιβλίο, της Κάπα Εκδοτικής, που φέρει τον τίτλο *Ο στρατηγός κάνει φασαρία στην πλατεία*. Αποτελείται από δέκα μονόπρακτα, που το κύριο θέμα τους είναι η καθημερινότητα των ανθρωπίνων σχέσεων, το εσωτερικό τους δράμα και η έντονη συναισθηματική φόρτιση που βιώνουν. Η μνήμη ανακαλεί τη θαυμάσια παράσταση του ομότιτλου έργου, του συγγραφέα, σε σκηνοθεσία της Ρούλας Πατεράκη, που ανέβηκε με επιτυχία στο Δημοτικό Θέατρο του Πειραιά το 2019 και περιελάμβανε τα 5 από τα 10 μονόπρακτα που υπάρχουν στο βιβλίο. Με τα τόσα πανέμορφα παιδικά βιβλία που έχει γράψει, ο Μάκης Τσίτας, έχει κανείς την αίσθηση ότι εκεί εξαντλεί όλη του την τρυφεράδα και ευαισθησία του. Δεν είναι αλήθεια, γιατί διαρκώς ανακαλύπτει κανείς, κάτω και από τον πιο αυστηρό του λόγο, έναν λυγμό, ένα χάδι, ένα δάκρυ συμπόνιας. Δεν είναι τυχαίο ότι διηγήματά του και βιβλία του για παιδιά έχουν μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες, στίχοι του έχουν γίνει τραγούδια ενώ το βραβευμένο του, από την Ευρωπαϊκή Ένωση, μυθιστόρημα *Μάρτυς μου ο Θεός* κυκλοφορεί σε 12 γλώσσες.

Το νέο βιβλίο που μας χάρισε ο Μάκης Τσίτας *Ο στρατηγός κάνει φασαρία στην πλατεία*, με καλαίσθητο, εντυπωσιακό, εξώφυλλο και οπισθόφυλλο, προδιαθέτει για κάτι ιδιαίτερο. Και είναι, πράγματι, ιδιαίτερο και ξεχωριστό. Το ανακαλύπτει κανείς αμέσως, διαβάζοντας τον πίνακα των περιεχομένων: *Ο στρατηγός και τα πορτοκάλια, Η φασαρία, Στην πλατεία, Αξιότιμε κύριε υπουργέ, Η σαπουνόπερα, Η γιορτή, Η τηλεόραση, Στην αίθουσα αναμονής, Το τηλεφώνημα, Ούτε μέρα*. Ταυτόχρονα, ο αναγνώστης εισέρχεται στη σφαίρα της καθημερινότητας, που όμως δεν λείπει η ανθρωπιά, η ποιητική αίσθηση και το χιούμορ που κάποιες φορές γίνεται πικρό, στοιχεία που χαρακτηρίζουν τη γραφή του Μάκη Τσίτα και τον κάνουν μοναδικό.

Μια προσωπογραφία του μοναχικού ανθρώπου της εποχής μας, δημιουργεί ο συγγραφέας, με χρωστήρα, την αλήθεια και τον πόνο της ζωής. Πραγματεύεται το παράλογο στο έργο του, άλλωστε κάθε μέρα δεν είμαστε αντιμέτωποι με αυτό; Και το κάνει κατανοητό, ενώ συγχρόνως, αιωρούμενα ερωτήματα, αναδεικνύονται σε σημαντικά, απαιτώντας την απάντησή τους. Η μοναξιά γιατρεύεται ή μένει ως σαράκι που κατατρώει την ψυχή; Η χαρά και η λύπη εναλλάσσονται; Και ποιά επικρατεί; Σπάνια η χαρά. Και η διέξοδος στην αφόρητη μονοτονία του ζευγαριού, όταν τα χρόνια περάσουν και η φωτιά στο τζάκι της εστίας έχει σβήσει, αλλοίμονο, είναι η «μεγάλη μας φίλη», η τηλεόραση. Τι ειρωνεία... Γέλιο που αντί για χαρά σταλάζει πόνο στην ψυχή.

Πέντε από τα μονόπρακτα σκηνοθέτησε για το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά η Ρούλα Πατεράκη (2019), δύο μονόπρακτα η Έρση Βασιλικιώτη για το Θέατρο των Καιρών (1999) και ένα, πάλι για το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά (2020), ο Προμηθέας Αλιφερόπουλος.

Τιμητικές διακρίσεις και Βραβεία, δέχθηκε άφθονα ο συγγραφέας για το έργο του. Το πιο πολύτιμο, το πιο σημαντικό βραβείο, όμως φρονούμε ότι είναι η αγάπη των αναγνωστών του, που τον ακολουθούν και τον θαυμάζουν.